

ที่ มท ๐๒๑๑.๓/ว ๑๕๔๓

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำโดยเฉพาะช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๒๑๑.๓/ว ๒๕๒๓ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๔๔๕.๖/๓๖๒ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓

ตามที่กระทรวงมหาดไทยแจ้งให้จังหวัดแจ้งหน่วยงานในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อความปลอดภัยจากการจมน้ำตามแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ความละเอียดตามที่อ้างถึงนั้น

กระทรวงมหาดไทยได้รับแจ้งจากกระทรวงสาธารณสุข ว่าในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน เดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคมเป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด ประมาณ ๑ ใน ๓ ของการจมน้ำเสียชีวิตของเด็กตลอดทั้งปี โดยในปี ๒๕๖๒ มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตถึง ๒๐๒ คน พบว่าในเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงสุด กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ขอความร่วมมือกระทรวงมหาดไทยแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการให้ทุกหน่วยงานในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อความปลอดภัยจากการจมน้ำ ดังนี้

๑. แหล่งน้ำที่จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว (เช่น น้ำตก ทะเล อ่างเก็บน้ำ สวนน้ำ และหนองน้ำ) ต้องมีเจ้าหน้าที่ชีพพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแล มีเสื้อชูชีพให้บริการ มีกฎระเบียบให้ผู้มารับบริการ ทุกคนต้องสวมเสื้อชูชีพทุกครั้งที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ และห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แบ่งเขตพื้นที่สำหรับเล่นน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำ ต้องมีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำติดตั้งไว้เป็นระยะ สามารถเข้าถึงได้ง่าย และติดป้ายแจ้งเตือน (เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ น้ำลึก น้ำวน) รวมทั้งป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ

๒. สระว่ายน้ำต้องมีเจ้าหน้าที่ชีพพิทักษ์ (Lifeguard) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตและป้ายแสดงขั้นตอนการใช้งาน ป้ายแสดงเครื่องหมายหรือข้อความต่าง ๆ และมีรั้วล้อมรอบสระว่ายน้ำทั้ง ๔ ด้าน

๓. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรหรือแหล่งน้ำในชุมชนให้มีการสร้างรั้ว ติดป้ายคำเตือน ป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ มีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำ เช่น ถังกลอนพลาสติกเปล่าผูกเชือก ไม้ และนกหวีดหรือระฆังไว้บริเวณแหล่งน้ำเสี่ยงเป็นระยะ

๔. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาคการศึกษาสนับสนุนให้เด็กอายุ ๕ ปีขึ้นไปได้เรียนว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด (ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ การเอาชีวิตรอดในน้ำ และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง)

๕. ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เฝ้าระวัง แจ้งเตือน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงอันตราย วิธีการป้องกันการจมน้ำ และครอบครัวที่มีเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ให้ใช้คอกกันเด็กหรือการกำหนดพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยให้แก่เด็ก (Playpen)

๖. ให้ทุกหน่วยงานในพื้นที่มีการบูรณาการสร้างทีมเครือข่ายผู้ก่อการดี (MERIT MAKER) ระดับเงินและระดับทอง เพื่อดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้ได้อย่างน้อยตำบลละ ๑ ทีม

๗. ให้ทุกหน่วยงานเร่งประชาสัมพันธ์ความเสี่ยงและมาตรการป้องกันการจมน้ำโดยเน้นหนักในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน ตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนพฤษภาคม

/ดังนั้น...

ดังนั้น เพื่อให้การป้องกันเด็กจมน้ำในระดับพื้นที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ กระทรวงมหาดไทยจึงขอให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยได้ทางเว็บไซต์ สำนักนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย <http://www.ppb.moi.go.th/midev01/> หัวข้อ “หนังสือแจ้งเวียน/ประชาสัมพันธ์”

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
สำนักนโยบายและแผน
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๒๒๓ ๕๒๔๙

ที่ มท ๐๒๑๑.๓/ว ๒๕๒๓

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๕

เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง การดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๒๔๗/๑๑๐๒ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒

ด้วยกระทรวงสาธารณสุข แจ้งว่า ในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อนเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด ประมาณ ๑ ใน ๓ ของการจมน้ำเสียชีวิตของเด็กตลอดทั้งปี และได้เฝ้าระวัง การจมน้ำในช่วงปิดเทอม ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ถึง ๘ เมษายน ๒๕๖๒ (๓๙ วัน) พบว่ามีเหตุการณ์เด็กจมน้ำ ๓๐ เหตุการณ์ มีเด็กจมน้ำเสียชีวิต ๓๓ คน โดยกระทรวงสาธารณสุขได้ขอความร่วมมือกระทรวงมหาดไทย แจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการให้ทุกหน่วยงานในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อความปลอดภัยจากการจมน้ำ ดังนี้

๑. ให้ทุกหมู่บ้านร่วมกันสำรวจแหล่งน้ำเสี่ยงที่มีอยู่ในพื้นที่ และมีการจัดการเพื่อให้เกิดความปลอดภัย โดยให้มีการสร้างรั้ว ติดป้ายคำเตือน ป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ มีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำ เช่น ถึงแกลลอนพลาสติกเป่าลูกเชือก ไม้ และนกหวีด หรือระฆังไว้บริเวณแหล่งน้ำเสี่ยง เป็นระยะ

๒. ให้ประชาสัมพันธ์ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและมาตรการการป้องกันการจมน้ำ

๓. แหล่งน้ำที่จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว (เช่น น้ำตก ทะเล อ่างเก็บน้ำ สวนน้ำ หนองน้ำ) ต้องมี เจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแล มีเสื้อชูชีพให้บริการ มีกฎระเบียบให้ผู้มารับบริการทุกคนต้องสวม เสื้อชูชีพทุกครั้งที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ และห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แบ่งเขตพื้นที่สำหรับเล่นน้ำ หรือทำกิจกรรมทางน้ำ ต้องมีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำติดตั้งไว้เป็นระยะ สามารถเข้าถึงได้ง่าย และติดป้ายแจ้งเตือน (เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ น้ำลึก น้ำวน) รวมทั้งป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ

๔. สระว่ายน้ำ ต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) ให้เพียงพอต่อผู้รับบริการ มีอุปกรณ์ ช่วยชีวิต ป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ ป้ายบอกกฎระเบียบความปลอดภัยทางน้ำ และมีรั้วล้อมรอบสระว่ายน้ำ ทั้ง ๔ ด้าน

รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ดังนั้น เพื่อให้การป้องกันเด็กจมน้ำในระดับพื้นที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ กระทรวงมหาดไทยจึงขอให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักนโยบายและแผน

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๒๒๓ ๕๒๔๙

ที่ สธ ๐๔๔๕.๖/พ๒๒

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๘ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำโดยเฉพาะช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประเด็นข้อมูลสำคัญสำหรับการรณรงค์ป้องกันเด็กจมน้ำ ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๕ แผ่น
๒. จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จำนวน ๕ แผ่น

จากข้อมูลในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑) พบว่า การจมน้ำเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เสียชีวิตสูงเป็นอันดับหนึ่งของทุกสาเหตุทั้งโรคติดเชื้อและโรคไม่ติดเชื้อ มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๙,๐๕๒ คน เฉลี่ยปีละ ๙๐๕ คน หรือวันละ ๒.๕ คน ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อนเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด ประมาณ ๑ ใน ๓ ของการจมน้ำเสียชีวิตของเด็กตลอดทั้งปี โดยในช่วงดังกล่าวของปี ๒๕๖๒ มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๒๐๒ คน สาเหตุหลักเกิดจากเด็กชวนกันไปเล่นน้ำ ขาดทักษะการเอาชีวิตรอด รวมถึงวิธีการช่วยเหลือที่ไม่ถูกต้องด้วยการกระโดดลงไปช่วย ประกอบกับครอบครัว ชุมชน และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ไม่กำหนดพื้นที่เล่นให้มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก แม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยจะสามารถลดการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กไทยได้ถึงร้อยละ ๕๐ ด้วยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน แต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยไม่ควรสูญเสียเด็กไทยจากการจมน้ำแม้แต่รายเดียว เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถป้องกันได้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒)

กระทรวงสาธารณสุข จึงขอความร่วมมือให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการให้ทุกหน่วยงานในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อความปลอดภัย เพื่อป้องกันการจมน้ำ ในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

๑. แหล่งน้ำที่จัดให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว (เช่น น้ำตก ทะเล ทะเลน้ำจืด อ่างเก็บน้ำ สวนน้ำ และหนองน้ำ) ต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแล มีเสื้อชูชีพให้บริการ มีกฎระเบียบให้ผู้มารับบริการทุกคนต้องสวมเสื้อชูชีพทุกครั้งที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ และห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แบ่งเขตพื้นที่สำหรับเล่นน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำ ต้องมีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำติดตั้งไว้เป็นระยะ สามารถเข้าถึงได้ง่าย และติดป้ายแจ้งเตือน (เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ น้ำลึก น้ำวน) รวมทั้งป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ

๒. สระว่ายน้ำต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตและป้ายแสดงขั้นตอนการใช้งาน ป้ายแสดงเครื่องหมายหรือข้อความต่าง ๆ และมีรั้วล้อมรอบสระว่ายน้ำทั้ง ๔ ด้าน

๓. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรหรือแหล่งน้ำในชุมชน ให้มีการสร้างรั้ว ติดป้ายคำเตือน ป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ มีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำ เช่น ถังแกลอนพลาสติกเปล่าผูกเชือก ไม้ และนกหวีดหรือระฆังไว้บริเวณแหล่งน้ำเสี่ยงเป็นระยะ

๔. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภาคการศึกษาสนับสนุนให้เด็กอายุ ๕ ปีขึ้นไปได้เรียนว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด (ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ การเอาชีวิตรอดในน้ำ และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง)

๕. ให้กำนัน...

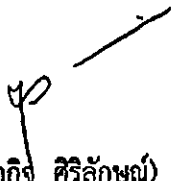
๕. ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เฝ้าระวัง แจ้งเตือน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงอันตราย วิธีการป้องกันการจมน้ำ และครอบครัวที่มีเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ให้ใช้คอกกั้นเด็กหรือการกำหนดพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยให้แก่เด็ก (Playpen)

๖. ให้ทุกหน่วยงานในพื้นที่มีการบูรณาการสร้างทีมเครือข่ายผู้ก่อการดี (MERIT MAKER) ระดับเงินและระดับทอง เพื่อดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้ได้อย่างน้อยตำบลละ ๑ ทีม

๗. ให้ทุกหน่วยงานเร่งประชาสัมพันธ์ความเสี่ยงและมาตรการป้องกันการจมน้ำโดยเน้นหนักในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน ตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนพฤษภาคม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุกกิจ ศิริลักษณ์)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข

ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กรมควบคุมโรค

กองป้องกันการบาดเจ็บ

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๓๘๘๘

โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๓๘๘๓

ประเด็นข้อมูลสำคัญสำหรับการรณรงค์ป้องกันเด็กจมน้ำ ปี ๒๕๖๓

อย่าให้ปิดเทอมนี้เป็นปิดเทอมสุดท้ายสำหรับเด็ก (มีนาคม-พฤษภาคม ร่วมรณรงค์ป้องกันเด็กจมน้ำ)

Theme: “เอาชีวิตรอดได้ ช่วยเป็น พื้นที่เล่นปลอดภัย เด็กไม่จมน้ำ”

“Safety Zone...Safety Skills” Stop Drowning!!

จากข้อมูลในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๖๒) พบว่าการจมน้ำเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีเสียชีวิตสูงเป็นอันดับหนึ่งของทุกสาเหตุทั้งโรคติดเชื้อและโรคไม่ติดเชื้อ โดยมีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๘,๓๙๔ คน เฉลี่ยปีละ ๘๓๙ คน หรือวันละ ๒.๓ คน ช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคมเป็นเดือนที่เด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุดเพราะตรงกับช่วงปิดภาคการศึกษาและช่วงฤดูร้อน กระทรวงสาธารณสุขจึงได้กำหนดให้วันเสาร์แรกของเดือนมีนาคมของทุกปีเป็นวันรณรงค์ป้องกันเด็กจมน้ำ โดยในปี ๒๕๖๓ นี้ตรงกับวันเสาร์ที่ ๗ มีนาคม ทั้งนี้การจมน้ำเสียชีวิตของเด็กในช่วงปิดเทอมพบว่าจะเป็กลุ่มเด็กวัยเรียนมากที่สุด และส่วนใหญ่จะเสียชีวิตเป็นกลุ่มในแหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยเด็กมักชวนกันไปเล่นน้ำกันเองตามลำพังขาดทักษะการเอาชีวิตรอด และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง (กระโดดลงไปช่วยเพราะคิดว่าว่ายน้ำเป็น) ประกอบกับครอบครัว ชุมชน และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ไม่กำหนดพื้นที่เล่นให้มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค จึงได้กำหนด Theme สำหรับการรณรงค์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ คือ “เอาชีวิตรอดได้ ช่วยเป็น พื้นที่เล่นปลอดภัย เด็กไม่จมน้ำ”

กรมควบคุมโรค ขอเชิญชวนให้ทุกภาคส่วนจัดกิจกรรมรณรงค์ตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม โดยเน้นการสื่อสารวงกว้าง รวมทั้งการฝึกทักษะให้เด็กเอาชีวิตรอดได้เมื่อตกน้ำ ช่วยเป็นโดยเมื่อเห็นคนตกน้ำไม่กระโดดลงไปช่วย แต่ให้ช่วยโดยใช้อุปกรณ์หรือยื่นช่วย รวมถึงต้องมีการจัดพื้นที่เล่นปลอดภัยทั้งพื้นที่เล่น/พื้นที่ทำกิจกรรมของเด็กและพื้นที่เล่นน้ำที่ปลอดภัย โดยมุ่งหวังให้ครอบครัว (บ้าน) เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างความปลอดภัยทางน้ำ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และสถานประกอบการรับผิดชอบต่อสังคมในการสร้างความปลอดภัย ภายใต้แนวคิด “เอาชีวิตรอดได้ ช่วยเป็น พื้นที่เล่นปลอดภัย เด็กไม่จมน้ำ” หรือ “Safety Zone...Safety Skills” Stop Drowning !! โดยเน้นประเด็นดังนี้

ประเด็นสำคัญสำหรับการสื่อสาร

- เด็กร้อยละ ๗๒ ที่เจอคนตกน้ำจะช่วยด้วยวิธีการกระโดดลงไปช่วย ^(๑)
- จากการเฝ้าระวังเด็กจมน้ำช่วงปิดเทอม (๗๓ เหตุการณ์) พบว่า ร้อยละ ๗๗.๔ ของเด็กที่จมน้ำจะเสียชีวิต ^(๒)
- ในจำนวนเหตุการณ์ที่เด็กชวนกันไปเล่นน้ำตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปพบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งเสียชีวิตพร้อมกัน โดยพบว่า ส่วนใหญ่ขาดทักษะการเอาชีวิตรอดในน้ำและไม่รู้วิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง ^(๒)
- ปิดเทอมที่ผ่านมาพบเด็กจมน้ำในสถานที่ท่องเที่ยวถึง ๑๐ เหตุการณ์ และส่วนใหญ่ไม่มีการจัดการพื้นที่เล่นน้ำให้มีความปลอดภัย ^(๒)
- ร้อยละ ๑๕ ของเด็กจมน้ำพบว่ายังได้รับการช่วยเหลือผิดวิธีโดยการอุ้มพาดบ่า ^(๒)
- ปิดเทอมภาคฤดูร้อน ๓ เดือน (มี.ค. - พ.ค.) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๑๙๙ คน โดยเป็นเด็กอายุ ๕ - ๙ ปีมากที่สุด (ร้อยละ ๔๓.๒) ^(๓)

ข้อเสนอแนะ

๑. เอาชีวิตรอดได้: ตกน้ำ อย่าตกใจ “ตั้งสติ และลอยตัวเปล่าหรือลอยตัวโดยใช้อุปกรณ์ที่ลอยน้ำได้เพื่อรอคนมาช่วยเหลือ”
๒. ช่วยเป็น: เมื่อเห็นคนตกน้ำ “ไม่กระโดดลงไปช่วยแต่ให้ช่วยโดยใช้อุปกรณ์โยนหรือยื่นช่วย”และไม่อุ้มพาดบ่า
๓. พื้นที่เล่นปลอดภัย: ครอบครัว ชุมชน และผู้ประกอบการ ต้องร่วมกัน “จัดพื้นที่เล่นและพื้นที่เล่นน้ำที่ปลอดภัยให้แก่เด็กแต่ละวัย”

เอกสารอ้างอิง

๑. กองป้องกันการบาดเจ็บ และสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ผลการสำรวจความสามารถในการว่ายน้ำและการว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอดของเด็กไทย. กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค; ๒๕๖๒.
๒. กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค. การเฝ้าระวังข่าวจากสื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒. กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค; ๒๕๖๓.
๓. กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. การจมน้ำเสียชีวิตปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (ข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓) (ไฟล์ข้อมูล). กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข; ๒๕๖๓.

สถานการณ์เด็กจมน้ำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรการป้องกัน

ข้อมูลทั่วไป

- รายงานขององค์การอนามัยโลก พบว่า ทุกปีมีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เสียชีวิตจากการจมน้ำ ๑๔๕,๗๓๙ คน โดยเสียชีวิตเป็นอันดับ ๒ รองจากโรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ^(๑)
- ข้อมูลในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา พบว่า ประเทศไทยการจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ ๑ ของเด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี^(๒, ๓, ๔)
- ในทุกๆ วัน จะมีเด็ก (อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี) จมน้ำเสียชีวิต ๒.๓ คน^(๕)

สถานการณ์การจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (ทั้งปี) **

- ข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๒ พบเด็กจมน้ำเสียชีวิต ๕๕๐ คน ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑๔๒ คน (ร้อยละ ๒๐.๕) (ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ = ๖๙๒ คน)^(๔)
- เด็กเล็ก (อายุ ๐ - ๒ ปี) จมน้ำเสียชีวิตถึง ๑๐๗ คน (ร้อยละ ๑๙.๕ ของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี)^(๔)
- เด็กชายจมน้ำเสียชีวิตสูงกว่าเด็กหญิง ๒.๕ เท่า^(๔)
- เด็กกลุ่มอายุ ๕-๙ ปี มีอัตราการเสียชีวิตสูงที่สุด^(๔)
- อัตราป่วยตายจากการตกน้ำ จมน้ำ ของเด็ก ร้อยละ ๒๗.๔^(๖)
- วันศุกร์ เกิดเหตุมากที่สุด (ร้อยละ ๒๔.๔)^(๖)
- ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด คือ ๑๕.๐๐ - ๑๗.๕๙ น. (ร้อยละ ๔๑.๖)^(๖)
- เดือนมีนาคมพบเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด (๗๖ คน) รองลงมาคือเมษายน (๖๗ คน) และพฤษภาคม (๕๖ คน)^(๔)
- แหล่งน้ำที่เด็กจมน้ำและเสียชีวิตมากที่สุด คือ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ (ร้อยละ ๓๑.๐)^(๖)
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้มีอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำสูงที่สุด (อัตราการตายต่อประชากรแสนคนเท่ากับ ๕.๓) รองลงมาคือ ภาคกลาง (๔.๕) และภาคเหนือ (๔.๓) ตามลำดับ^(๔)
- ๑๐ จังหวัดแรกที่มีจำนวนเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงที่สุด ได้แก่ อุบลราชธานี (๒๕ คน), บุรีรัมย์ (๒๒ คน), ปัตตานี กรุงเทพมหานคร (จังหวัดละ ๒๐ คน), อุตรดิตถ์ ชลบุรี (จังหวัดละ ๑๘ คน), สกลนคร นครราชสีมา (จังหวัดละ ๑๖ คน), เพชรบุรี และนราธิวาส (จังหวัดละ ๑๔ คน)^(๔)
- ข้อมูลมรณบัตรช่วงปิดเทอม ๓ เดือน (มีนาคม - พฤษภาคม)^(๔, ๕)
 - ๑) พบเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จมน้ำเสียชีวิต ๑๙๙ คน (ร้อยละ ๓๖.๒ ของเด็กที่จมน้ำเสียชีวิตตลอดทั้งปี) โดยเป็นเด็กอายุ ๕ - ๙ ปี มากที่สุด (ร้อยละ ๔๓.๒)
 - ๒) เด็กจมน้ำเสียชีวิตในช่วงปิดเทอม ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ลดลงกว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๓๔ คน (ร้อยละ ๑๔.๖)

***ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (มีนาคม - พฤษภาคม) = ๒๓๓ คน
- ข้อมูลเหตุการณ์เด็กจมน้ำ ช่วงปิดเทอม (มีนาคม - พฤษภาคม) ๗๓ เหตุการณ์ พบว่า^(๗)
 - ๑) สาเหตุเกิดจากการชวนกันไปเล่นน้ำมากที่สุด (ร้อยละ ๖๔.๐)
 - ๒) ร้อยละ ๗๗.๔ ของเด็กที่จมน้ำจะเสียชีวิต
 - ๓) ร้อยละ ๗๖.๓ ของเด็กที่จมน้ำพบว่าเสียชีวิต ณ ที่เกิดเหตุ
 - ๔) ร้อยละ ๑๕ ของเด็กจมน้ำพบว่ายังได้รับการช่วยเหลือผิดวิธีโดยการอุ้มพาดบ่า
 - ๕) ร้อยละ ๑๐ ของเด็กที่จมน้ำเสียชีวิตพบว่าเป็นเด็กที่ว่ายน้ำไม่เป็น
 - ๖) ในจำนวนเหตุการณ์ที่เด็กชวนกันไปเล่นน้ำตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งเสียชีวิตพร้อมกัน โดยพบว่า ส่วนใหญ่ขาดทักษะการเอาชีวิตรอดในน้ำและไม่รู้วิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง
 - ๗) ปิดเทอมที่ผ่านมาพบเด็กจมน้ำในสถานที่ท่องเที่ยว ถึง ๑๐ เหตุการณ์ และส่วนใหญ่ไม่มีการจัดการพื้นที่เล่นน้ำให้มีความปลอดภัย

การวิเคราะห์ความเสี่ยง (ค่าเฉลี่ยปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ปี พ.ศ. ๒๕๖๒)**

- ๑๐ ปีที่ผ่านมา เราสูญเสียเด็กไทย (อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี) จากการจมน้ำไปแล้วถึง ๘,๓๙๔ คน เฉลี่ยปีละ ๘๓๙ คน หรือวันละ ๒.๓ คน ^(๕)
- เดือนเมษายนมีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงสุด (๑๐๓ คน) รองลงมาคือ มีนาคม (๙๙ คน) และพฤษภาคม (๘๙ คน) ^(๕)
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการเสียชีวิตสูงสุด ^(๕)
- แหล่งน้ำตามธรรมชาติ บ่อขุดเพื่อการเกษตรยังคงเป็นแหล่งน้ำที่พบการจมน้ำสูงสุด ^(๖)
- กลุ่มเด็กอายุ ๕ - ๙ ปี เสียชีวิตสูงสุด (ร้อยละ ๓๙.๙) รองลงไปที่กลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี (ร้อยละ ๓๕.๖) ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราต่อประชากรเด็กแสนคนพบว่ากลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี มีอัตราการเสียชีวิตสูงสุด โดยเฉลี่ยเท่ากับ ๘.๗ ^(๕)
- อย่างไรก็ตาม กลุ่มเด็กอายุ ๐ - ๒ ปี พบจมน้ำเสียชีวิตสูงเฉลี่ยถึงปีละ ๑๗๖ คน (ซึ่งส่วนใหญ่เสียชีวิตจากการจมน้ำภายในบ้านและละแวกบ้านของตนเอง เพราะขาดการจัดการพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยให้เด็ก (เด็กเล็กสามารถจมน้ำในภาชนะที่มีน้ำเล็กน้อย ประมาณ ๑ - ๒ นิ้ว) ^(๕)
- ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน (มีนาคม - พฤษภาคม) เป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงสุด (ค่าเฉลี่ย ๑๐ ปี = ๒๙๑ คน) ทั้งนี้ในบางปีมีจำนวนสูงถึง ๔๒๐ คน ^(๕)

หมายเหตุ: ** ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓ (อาจมีการเปลี่ยนแปลง)

สาเหตุการจมน้ำ**๑) กลุ่มเด็กเล็ก (อายุต่ำกว่า ๕ ปี)**

- เด็กเล็กจมน้ำ แม้ในภาชนะที่มีน้ำสูงเพียง ๑ - ๒ นิ้ว
- เด็กเล็กมักจมน้ำในภาชนะขนาดเล็กที่อยู่ภายในบ้าน เช่น ถัง กะละมัง โอ่ง
- เด็กเล็กมักเดินตามเปิดหรือสุนัข และพลัดตกลงไปในน้ำ
- ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพังในช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมบางอย่างเพียงระยะเวลาสั้นๆ เช่น เข้าห้องน้ำ คุยโทรศัพท์ ทำกับข้าว
- ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็ก ไม่มีการจัดการแหล่งน้ำเสี่ยงที่อยู่ในบ้าน ไม่คิดว่าภาชนะใส่น้ำขนาดเล็กภายในบ้านจะเป็นแหล่งน้ำเสี่ยง และไม่มีการจัดการพื้นที่เล่นปลอดภัยให้แก่เด็ก

๒) กลุ่มเด็กโต (อายุ ๕ ปีขึ้นไป)

- มักเกิดจากการชวนกันไปเล่นน้ำ ประกอบกับการไม่รู้วิธีการเอาชีวิตรอดในน้ำและวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง
 - เมื่อตกน้ำจึงลอยตัวอยู่ในน้ำได้ไม่นาน และจมน้ำเสียชีวิตในที่สุด
 - ไม่รู้วิธีการใช้อุปกรณ์ช่วยในการลอยน้ำ เช่น ถังแกลลอนพลาสติก ขวดน้ำพลาสติก
 - เด็กวัยนี้จะเสียชีวิตพร้อมกันครั้งละหลายๆ คน เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเด็ก พอเห็นเพื่อนหรือน้องตกน้ำ คิดว่าตนเองว่ายน้ำเป็นก็กระโดดลงไปช่วย แต่สุดท้ายก็จะถูกกอดรัดและจมน้ำไปด้วยกัน
- เด็กไม่มีความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ เช่น หนีผู้ใหญ่ไปเล่นน้ำกันเอง พลัดตกน้ำเพราะเดินใกล้ขอบบ่อเกินไป ไม่ปฏิบัติตามป้ายเตือน ไม่ใส่ชูชีพขณะลงเรือหรือทำกิจกรรมทางน้ำ
- ชุมชนขาดการจัดการแหล่งน้ำเสี่ยงที่มีอยู่ในชุมชน เช่น การติดป้ายคำเตือน การสร้างรั้ว หรืออุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำ

คำแนะนำ

■ ประชาชนและชุมชน:

- สำรวจแหล่งน้ำเสี่ยงในชุมชน โดยให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการสำรวจ
- เฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยในชุมชน (เช่น ประกาศเสียงตามสาย คอยตักเตือนเมื่อเห็นเด็กเล่นน้ำตามลำพัง)
- จัดการแหล่งน้ำเพื่อให้เกิดความปลอดภัย เช่น สร้างรั้ว ติดป้ายคำเตือน จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำไว้บริเวณแหล่งน้ำเสี่ยง (ถังแกลลอนเปล่าผูกเชือก ขวดน้ำพลาสติกเปล่า ไม้)
- มีมาตรการ/กฎระเบียบในชุมชน เช่น ห้ามดื่มสุรากล่องเล่นน้ำ ใส่ชูชีพเมื่อโดยสารเรือหรือทำกิจกรรมทางน้ำ แหล่งน้ำที่เกิดขึ้นใหม่ต้องมีมาตรการป้องกัน
- สอนให้เด็กรู้จักแหล่งน้ำเสี่ยงและอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น

■ ผู้ปกครองและเด็ก:

- ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กต้องดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด ไม่เผลอเผลอทิ้งเด็กเล็กไว้ตามลำพัง เช่น ขณะรับโทรศัพท์ ทำกับข้าว หรือเดินไปเปิด-ปิดประตูบ้าน
- ทุกครัวเรือนที่มีเด็กอายุน้อยกว่า ๒ ปี ควรใช้คอกกั้นเด็กหรือกำหนดพื้นที่เล่นปลอดภัย (Playpen) ให้แก่เด็ก ไม่ให้เด็กเข้าถึงแหล่งน้ำ
- เหน้าทิ้งจากภาชนะทุกครั้งหลังใช้งาน หาฝาปิด หรือฝักกบอ่างน้ำที่ไม่ได้ใช้งาน
- สอน/เรียนรู้ กฎความปลอดภัยทางน้ำ เช่น ไม่เล่นใกล้แหล่งน้ำ รู้จักประเมินสภาพแหล่งน้ำที่จะลงไป (ความลึก ความตื้น ความชัน ความเย็น กระแสน้ำ)
- สอน/เรียนรู้ วิธีการว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอดและวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง

■ เจ้าหน้าที่/บุคลากรสาธารณสุข:

- ร่วมกับชุมชนในการสำรวจแหล่งน้ำเสี่ยงในพื้นที่
- ให้ความรู้ในเรื่องปัจจัยเสี่ยง และแนวทางการป้องกันการจมน้ำแก่ประชาชน เน้นย้ำว่าเมื่อจมน้ำโอกาสรอดชีวิตจะน้อยมาก การป้องกันก่อนเกิดเหตุสำคัญที่สุด
- สอนให้คนในชุมชนรู้จักวิธีการช่วยเหลือคนตกน้ำหรือจมน้ำเบื้องต้น และวิธีการปฐมพยาบาลเด็กจมน้ำที่ถูกวิธี (โดยเน้นว่าห้ามจับเด็กที่จมน้ำอัมพาตบ้า แต่ให้ใช้วิธีการเป่าปากและนวดหัวใจ)
- ผลักดัน/สนับสนุนให้เกิดทีมผู้ก่อการดี (MERIT MAKER) ป้องกันการจมน้ำ ให้ครอบคลุมในพื้นที่
- สอบสวนการจมน้ำของเด็กในพื้นที่ และกำหนดมาตรการป้องกันร่วมกับชุมชน

กองป้องกันการบาดเจ็บ (กลุ่มป้องกันการบาดเจ็บทั่วไป)

กรมควบคุมโรค, www.thaincd.com, www.facebook.com/thaiinjury

๒๘ มกราคม ๒๕๖๓

เอกสารอ้างอิง

๑. Dr David Meddings. WHO and global drowning prevention. Australian Water Safety Summit. ๒๐๑๙ Oct ๒๙-๓๐; Sydney Australia: RLSS; ๒๐๑๙.
๒. สัม เอกเฉลิมเกียรติ. ทบทวนวรรณกรรมการจมน้ำของเด็ก. ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพยาบาลการแพทย์และการสาธารณสุข; ๒๕๕๐.
๓. สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค. สถานการณ์การตกน้ำ จมน้ำของเด็กในประเทศไทย. ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพยาบาลการแพทย์และการสาธารณสุข; ๒๕๕๒.
๔. กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. การจมน้ำเสียชีวิต ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (ข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓) [ไฟล์ข้อมูล]. กรุงเทพมหานคร: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข; ๒๕๖๓.
๕. กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. การจมน้ำเสียชีวิต ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๖๒ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓) [ไฟล์ข้อมูล]. กรุงเทพมหานคร: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข; ๒๕๖๓.
๖. กองระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. การเฝ้าระวังการบาดเจ็บระดับชาติ (Injury Surveillance System: IS) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ [ไฟล์ข้อมูล]. กรุงเทพมหานคร: กองระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข; ๒๕๖๒.
๗. กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค. การเฝ้าระวังข่าวจากสื่อในช่วงปิดเทอม ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ [ไฟล์ข้อมูล]. กรุงเทพมหานคร: กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข; ๒๕๖๓.

จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ต่อประชากรเด็กและคน ปี พ.ศ. 2562 จำแนกรายจังหวัด ในประเทศไทย

ลำดับ	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	ลำดับ	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	ลำดับ	จังหวัด	จำนวน	อัตรา
	รวมทั้งประเทศ	550	4.9	26	สมุทรสาคร	6	6.2	52	นนทบุรี	7	3.7
1	เพชรบุรี	14	17.8	27	ชลบุรี	18	6.2	53	เชียงราย	7	3.7
2	ตราด	6	15.9	28	ชัยนาท	3	6.1	54	อุทัยธานี	2	3.6
3	ปัตตานี	20	10.7	29	นครสวรรค์	10	6.0	55	สมุทรสงคราม	1	3.6
4	สิงห์บุรี	3	9.8	30	แม่ฮ่องสอน	3	5.8	56	นครราชสีมา	16	3.6
5	พังงา	5	9.8	31	ฉะเชิงเทรา	7	5.6	57	ปทุมธานี	7	3.5
6	บึงกาฬ	8	9.6	32	น่าน	4	5.5	58	ภูเก็ต	3	3.5
7	มุกดาหาร	6	9.6	33	เลย	6	5.4	59	ระนอง	1	2.9
8	นครนายก	4	9.5	34	มหาสารคาม	8	5.4	60	ราชบุรี	4	2.9
9	ยะลา	13	9.4	35	พัทลุง	5	5.4	61	นครศรีธรรมราช	8	2.8
10	สระแก้ว	9	8.5	36	สุราษฎร์ธานี	11	5.3	62	สระบุรี	3	2.7
11	ยโสธร	7	8.2	37	สุพรรณบุรี	7	5.1	63	สตูล	2	2.7
12	ตาก	10	8.1	38	ระยอง	7	5.0	64	ลพบุรี	3	2.6
13	สกลนคร	16	7.7	39	กาฬสินธุ์	8	4.9	65	กรุงเทพมหานคร	20	2.4
14	บุรีรัมย์	22	7.6	40	ร้อยเอ็ด	10	4.9	66	เชียงใหม่	6	2.4
15	กาญจนบุรี	11	7.4	41	กำแพงเพชร	6	4.8	67	พิจิตร	2	2.3
16	ลำพูน	4	7.4	42	ขอนแก่น	14	4.8	68	หนองคาย	2	2.3
17	อุบลราชธานี	25	7.4	43	กระบี่	5	4.6	69	พระนครศรีอยุธยา	3	2.2
18	ปราจีนบุรี	6	7.0	44	ชุมพร	4	4.5	70	ตรัง	2	1.6
19	นราธิวาส	14	6.9	45	พิษณุโลก	6	4.4	71	อุดรธานี	1	1.5
20	หนองบัวลำภู	6	6.7	46	ประจวบคีรีขันธ์	4	4.2	72	สมุทรปราการ	3	1.3
21	จันทบุรี	6	6.6	47	สุรินทร์	10	4.0	73	เพชรบูรณ์	2	1.2
22	ลำปาง	6	6.6	48	นครปฐม	6	4.0	74	ชัยภูมิ	2	1.1
23	อุดรธานี	18	6.6	49	ศรีสะเกษ	10	3.9	75	แพร่	0	0.0
24	สุโขทัย	6	6.6	50	สงขลา	11	3.9	76	อ่างทอง	0	0.0
25	พะเยา	4	6.4	51	นครพนม	5	3.8	77	อำนาจเจริญ	0	0.0

หมายเหตุ: เป็นข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ 28 มกราคม 2563 (อาจมีการเปลี่ยนแปลง)

แหล่งข้อมูล: ข้อมูลกรมอนามัย กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

วิเคราะห์: กลุ่มป้องกันการบาดเจ็บทั่วไป กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ต่อประชากรเด็กแ่คนปี พ.ศ. 2557 - 2561 จำแนกรายจังหวัด ในประเทศไทย

ลำดับ	ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559			ปี 2560			ปี 2561		
	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา
	รวมทั้งประเทศ	812	6.8	รวมทั้งประเทศ	712	6.1	รวมทั้งประเทศ	713	6.2	รวมทั้งประเทศ	717	6.3	รวมทั้งประเทศ	692	6.1
1	สุรินทร์	39	14.5	ตราด	6	14.9	ระยอง	18	12.8	สมุทรสงคราม	4	14.2	สิงห์บุรี	5	16.4
2	ตราด	6	14.5	หนองบัวลำภู	13	13.7	เลย	14	12.4	ยโสธร	10	11.4	สุโขทัย	14	15.4
3	อุดรธานี	42	14.3	สิงห์บุรี	4	12.3	กาญจนบุรี	17	11.3	ระนอง	4	11.4	ปราจีนบุรี	13	15.1
4	สระแก้ว	15	13.6	สุรินทร์	32	12.2	สุโขทัย	10	10.6	สระแก้ว	12	11.3	สตูล	11	14.7
5	เพชรบุรี	11	13.4	เพชรบูรณ์	21	12.1	ขอนแก่น	30	10.0	สุรินทร์	27	10.7	มุกดาหาร	9	14.4
6	พังงา	7	13.2	ปัตตานี	22	11.8	เพชรบุรี	8	10.0	กำแพงเพชร	13	10.2	สระแก้ว	14	13.3
7	ภูเก็ต	11	13.1	ระนอง	4	11.1	ชุมพร	9	9.9	ศรีสะเกษ	26	10.0	ตรัง	16	13.0
8	พิจิตร	12	12.9	เลย	12	10.5	นครสวรรค์	17	9.8	ระยอง	14	9.9	ปัตตานี	23	12.3
9	ประจวบคีรีขันธ์	12	12.0	บุรีรัมย์	32	10.5	ราชบุรี	14	9.8	เลย	11	9.8	อ่างทอง	5	11.8
10	จันทบุรี	11	11.6	ประจวบคีรีขันธ์	10	10.2	ฉะเชิงเทรา	12	9.4	สกลนคร	20	9.4	อุทัยธานี	6	10.9
11	นครนายก	5	11.5	หนองคาย	9	9.6	พระนครศรีอยุธยา	13	9.4	มหาสารคาม	14	9.2	ชัยภูมิ	20	10.6
12	กาญจนบุรี	18	11.1	นครนายก	4	9.3	สระแก้ว	10	9.3	อ่างทอง	4	9.2	อุดรธานี	28	10.3
13	อุบลราชธานี	39	10.7	สตูล	7	9.2	ชัยภูมิ	18	9.2	นครพนม	12	9.0	หนองคาย	9	10.2
14	มุกดาหาร	7	10.6	ยโสธร	8	8.8	สตูล	7	9.2	อุบลราชธานี	31	9.0	ชัยนาท	5	10.1
15	กำแพงเพชร	14	10.4	พิจิตร	8	8.8	ปราจีนบุรี	8	9.2	อุทัยธานี	5	8.9	พัทลุง	9	9.6
16	หนองบัวลำภู	10	10.4	ฉะเชิงเทรา	11	8.6	สุรินทร์	23	8.9	ชัยภูมิ	17	8.9	พระนครศรีอยุธยา	13	9.6
17	เลย	12	10.4	พิษณุโลก	12	8.5	หนองคาย	8	8.8	พระนครศรีอยุธยา	12	8.8	นครสวรรค์	16	9.6
18	ยะลา	14	10.2	นครปฐม	13	8.4	ปัตตานี	16	8.6	กาฬสินธุ์	14	8.5	พะเยา	6	9.5
19	ฉะเชิงเทรา	13	10.1	อุดรธานี	23	8.0	อุบลราชธานี	29	8.3	ลพบุรี	10	8.4	นครนายก	4	9.5
20	ร้อยเอ็ด	22	9.9	สระบุรี	9	7.9	นครราชสีมา	38	8.3	พิจิตร	7	8.0	ยโสธร	8	9.3
21	สกลนคร	22	9.9	นครราชสีมา	36	7.7	สระบุรี	9	8.0	ชัยนาท	4	8.0	กาฬสินธุ์	15	9.2
22	พิษณุโลก	14	9.8	กาญจนบุรี	12	7.7	สกลนคร	17	7.9	จันทบุรี	7	7.7	ระนอง	3	8.7
23	สุพรรณบุรี	14	9.7	พระนครศรีอยุธยา	10	7.2	พิจิตร	7	7.8	ลำปาง	7	7.6	ราชบุรี	12	8.6
24	อุดรดิถี	7	9.5	ปราจีนบุรี	6	6.8	อุดรธานี	22	7.8	ปัตตานี	14	7.5	สกลนคร	17	8.1
25	สุโขทัย	9	9.2	นครสวรรค์	12	6.8	กาฬสินธุ์	13	7.8	สมุทรสาคร	7	7.3	เลย	9	8.1
26	สิงห์บุรี	3	9.0	นครศรีธรรมราช	20	6.7	อำนาจเจริญ	5	7.6	ยะลา	10	7.2	บุรีรัมย์	22	7.6

ลำดับ	ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559			ปี 2560			ปี 2561		
	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา
27	พะเยา	6	8.9	ชลบุรี	19	6.7	หนองบัวลำภู	7	7.5	อุดรธานี	20	7.2	มหาสารคาม	11	7.4
28	มหาสารคาม	14	8.8	ชัยภูมิ	13	6.5	สุราษฎร์ธานี	16	7.5	สุพรรณบุรี	10	7.2	ประจวบคีรีขันธ์	7	7.3
29	ชุมพร	8	8.5	นครพนม	9	6.5	ร้อยเอ็ด	16	7.5	ขอนแก่น	21	7.1	ยะลา	10	7.2
30	อุทัยธานี	5	8.5	ชุมพร	6	6.5	นครพนม	10	7.4	ฉะเชิงเทรา	9	7.1	นครศรีธรรมราช	20	7.0
31	พิจิตร	8	8.2	สระแก้ว	7	6.4	ศรีสะเกษ	19	7.2	นครราชสีมา	32	7.1	พิจิตร	6	7.0
32	ชลบุรี	23	8.2	อุบลราชธานี	23	6.4	สุพรรณบุรี	10	7.1	นราธิวาส	14	6.9	เพชรบูรณ์	11	6.7
33	ราชบุรี	12	8.1	สุพรรณบุรี	9	6.3	นครนายก	3	7.0	ร้อยเอ็ด	14	6.7	กระบี่	7	6.4
34	บึงกาฬ	7	7.9	ศรีสะเกษ	17	6.3	อุทัยธานี	4	7.0	หนองคาย	6	6.7	สุรินทร์	16	6.4
35	น่าน	6	7.9	ตรัง	8	6.2	สมุทรสงคราม	2	7.0	สตูล	5	6.6	อำนาจเจริญ	4	6.2
36	สระบุรี	9	7.8	มุกดาหาร	4	6.2	ชลบุรี	19	6.6	นครปฐม	10	6.6	ขอนแก่น	18	6.2
37	นครพนม	11	7.8	สกลนคร	13	5.9	ลำปาง	6	6.4	สุโขทัย	6	6.5	นครพนม	8	6.1
38	ยโสธร	7	7.5	ขอนแก่น	18	5.9	สิงห์บุรี	2	6.3	บุรีรัมย์	19	6.5	บึงกาฬ	5	6.0
39	อำนาจเจริญ	5	7.3	ยะลา	8	5.8	กำแพงเพชร	8	6.2	พัทลุง	6	6.4	สงขลา	17	6.0
40	ศรีสะเกษ	19	6.9	มหาสารคาม	9	5.7	นครปฐม	9	5.9	ราชบุรี	9	6.3	พิษณุโลก	8	5.9
41	ปราจีนบุรี	6	6.7	พังงา	3	5.7	พิษณุโลก	8	5.8	มุกดาหาร	4	6.3	อุบลราชธานี	20	5.9
42	สมุทรสงคราม	2	6.6	สุราษฎร์ธานี	12	5.6	ลพบุรี	7	5.8	เพชรบุรี	5	6.3	สุพรรณบุรี	8	5.9
43	สตูล	5	6.6	อุดรธานี	4	5.6	ระนอง	2	5.7	สงขลา	18	6.2	กำแพงเพชร	7	5.6
44	สุราษฎร์ธานี	14	6.5	ราชบุรี	8	5.5	ตาก	7	5.6	ประจวบคีรีขันธ์	6	6.2	นครราชสีมา	25	5.6
45	สงขลา	19	6.4	กระบี่	6	5.5	นราธิวาส	11	5.4	อำนาจเจริญ	4	6.1	ลำปาง	5	5.5
46	ตรัง	8	6.1	น่าน	4	5.3	จันทบุรี	5	5.4	เพชรบูรณ์	10	5.9	แพร่	3	5.3
47	ระยอง	8	5.8	จันทบุรี	5	5.3	เพชรบูรณ์	9	5.3	บึงกาฬ	5	5.9	ตราด	2	5.3
48	กาฬสินธุ์	10	5.8	สุโขทัย	5	5.2	มหาสารคาม	8	5.2	นครศรีธรรมราช	17	5.9	สุราษฎร์ธานี	11	5.3
49	เพชรบูรณ์	10	5.6	เชียงใหม่	10	5.1	สมุทรสาคร	5	5.2	แม่ฮ่องสอน	3	5.8	ลพบุรี	6	5.1
50	ปทุมธานี	11	5.6	สมุทรสาคร	5	5.1	สงขลา	15	5.1	ตาก	7	5.6	ศรีสะเกษ	13	5.1
51	นครสวรรค์	10	5.5	ร้อยเอ็ด	11	5.1	บึงกาฬ	4	4.7	สระบุรี	6	5.4	ร้อยเอ็ด	10	4.9
52	เชียงใหม่	14	5.3	สงขลา	14	4.7	บุรีรัมย์	13	4.3	กาญจนบุรี	8	5.4	ฉะเชิงเทรา	6	4.8
53	แม่ฮ่องสอน	3	5.3	ภูเก็ต	4	4.7	ยะลา	6	4.3	ตราด	2	5.2	นครปฐม	7	4.7
54	นครราชสีมา	24	5.0	พะเยา	3	4.6	อุดรธานี	3	4.3	สุราษฎร์ธานี	11	5.2	สระบุรี	5	4.5

ลำดับ	ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559			ปี 2560			ปี 2561		
	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา
55	ปัตตานี	9	4.8	กำแพงเพชร	6	4.5	ชัยนาท	2	3.9	พะเยา	3	4.7	อุดรดิตถ์	3	4.5
56	บุรีรัมย์	15	4.8	อำนาจเจริญ	3	4.5	เขียงราย	7	3.7	อุดรดิตถ์	3	4.4	จันทบุรี	4	4.4
57	ตาก	6	4.6	อ่างทอง	2	4.4	กระบี่	4	3.6	ชลบุรี	12	4.1	ระยอง	6	4.3
58	นครปฐม	7	4.5	ระยอง	6	4.3	ยโสธร	3	3.4	นครสวรรค์	7	4.1	เขียงราย	8	4.2
59	ชัยภูมิ	9	4.4	กาฬสินธุ์	7	4.1	มุกดาหาร	2	3.1	ปทุมธานี	8	4.0	น่าน	3	4.1
60	สมุทรสาคร	4	4.1	เพชรบุรี	3	3.7	พะเยา	2	3.1	เขียงใหม่	10	4.0	ชลบุรี	12	4.1
61	ลพบุรี	5	3.9	นนทบุรี	7	3.7	ประจวบคีรีขันธ์	3	3.1	พังงา	2	3.9	นราธิวาส	8	4.0
62	นครศรีธรรมราช	11	3.7	สมุทรปราการ	8	3.5	ปทุมธานี	6	3.0	เขียงราย	7	3.7	แม่ฮ่องสอน	2	3.8
63	ลำพูน	2	3.6	ปทุมธานี	7	3.5	เขียงใหม่	7	2.8	ลำพูน	2	3.7	สมุทรสงคราม	1	3.6
64	ขอนแก่น	11	3.6	เขียงใหม่	9	3.5	นครศรีธรรมราช	8	2.7	พิษณุโลก	5	3.6	กาญจนบุรี	5	3.4
65	แพร่	2	3.3	อุทัยธานี	2	3.5	น่าน	2	2.7	สมุทรปราการ	8	3.6	ชุมพร	3	3.4
66	นนทบุรี	6	3.1	บึงกาฬ	3	3.4	นนทบุรี	5	2.6	แพร่	2	3.5	หนองบัวลำภู	3	3.3
67	หนองคาย	3	3.1	แพร่	2	3.3	ตราด	1	2.6	หนองบัวลำภู	3	3.3	ตาก	4	3.3
68	ลำปาง	3	3.1	ลพบุรี	4	3.2	กรุงเทพมหานคร	21	2.4	สิงห์บุรี	1	3.2	เขียงใหม่	8	3.2
69	เขียงราย	6	3.0	ลำปาง	3	3.1	ตรัง	3	2.4	นนทบุรี	6	3.2	สมุทรสาคร	3	3.1
70	นราธิวาส	6	2.9	พัทลุง	3	3.1	อ่างทอง	1	2.3	กระบี่	3	2.7	เพชรบุรี	2	2.5
71	กระบี่	3	2.7	นราธิวาส	6	2.9	พัทลุง	2	2.1	กรุงเทพมหานคร	22	2.6	ปทุมธานี	5	2.5
72	ระนอง	1	2.7	ชัยนาท	1	1.9	พังงา	1	1.9	ตรัง	3	2.4	ภูเก็ต	2	2.3
73	กรุงเทพมหานคร	21	2.3	แม่ฮ่องสอน	1	1.8	ลำพูน	1	1.8	นครนายก	1	2.4	นนทบุรี	4	2.1
74	สมุทรปราการ	5	2.2	ลำพูน	1	1.8	สมุทรปราการ	4	1.8	ภูเก็ต	2	2.3	พังงา	1	2.0
75	อ่างทอง	1	2.2	กรุงเทพมหานคร	14	1.6	แพร่	1	1.7	ชุมพร	2	2.2	สมุทรปราการ	4	1.8
76	ชัยนาท	1	1.9	ตาก	1	0.8	ภูเก็ต	1	1.2	น่าน	1	1.4	กรุงเทพมหานคร	13	1.2
77	พระนครศรีอยุธยา	2	1.4	สมุทรสงคราม	0	0.0	แม่ฮ่องสอน	0	0.0	ปราจีนบุรี	1	1.2	ลำพูน	0	0.0

แหล่งข้อมูล: ข้อมูลสมรรถนะบัตร, กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ เดือนมกราคม 2563)

วิเคราะห์: กลุ่มป้องกันการบาดเจ็บทั่วไป กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข